မဟာစည်နာယက အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု

အရှင်ကုဏ္ဏလာဘိဝံသ

ဟောကြား ရေးသားစီရင်အပ်သော

ကဆုန်လပြည့် ပုဒ္ဓနေ့အကြောင်း သိကောင်းစရာ တရားတော်

ဤစာအုဝ်မှာ ထိထောဝ်းစရာ ထောင်ဝုဒ်များ

- ဒီပင်္ကရာရှင်၊ ခြေတော်ရင်းတွင်၊ ဗျာဒိတ်ပင်၊
  အရင်ခံခဲ့သည်။
- မဟာသက္ကရာဇ်၊ ခြောက်ဆဲ့ရှစ်မှာ၊ လောင်းဗုဒ္ဓါ၊
  မှန်စွာမွေးဖွားသည်။
- ကဆုန်ပြည့်တွင်၊ ဘုရားရှင်၊ ထင်ထင်ဖြစ်လာသည်။
  မဟာသက္ကရာဇ်၊ တစ်ရာ့သုံးတွင်၊ ဘုရားရှင်၊
  ထင်ထင်ဖြစ်လာသည်။
- 💠 ပုႏ၆ႏအာႏသဗ်၊ ဉာဏ်လေးရပ်၊ သိအပ်ဘုရားရှင်။
- ကဆုန်ပြည့်တွင်၊ နိုဗ္ဗာန်ခွင်၊ စံဝင်သွားလေသည်။
  မဟာသက္ကရာဇ်၊ တစ်လေးရှစ်တွင်၊ နိုဗ္ဗာန်ခွင်၊
  စံဝင်သွားလေသည်။
- လေးဆယ့်ငါးဝါ၊ ရှည်မြင့်ကြာ၊ ပေးလာဩဝါဒ ။
  အပ္ပမာဒမှာ၊ အကုန်သာ၊ ထည့်ကာမိန့်ကြားသည် ။

မဟာစည်နာယက အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု သခ္ဓမ္ဌရံသီရိပ်သာဆရာတော်

အရှင်ကုဏ္ဏလာဘိဝံသ

ဟောကြား ရေးစားစီရင်အပ်သော

ကဆုန်လပြည် ဗုဒ္ဓနေအကြောင်း

www.dhammadownload.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၆၀၀၇၄၄၀၉၁၁

မျက်နှဇုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၆၀၀၇၀၂၁၀၁၁

အုပ်ရေ - ၂၀၀၀အုပ်

ထုတ်ဝေသည့်လ - ၂၀၁၁အောက်တိုဘာ

အကြိမ် - ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး -

ထုတ်ဝေသူ

ဒု - ဝိုလ်မှူးကြီးတင်အောင် (လေ - အငြိမ်းစား) (၀၃၃၆၆) သဒ္ဓမ္မရံသီစာပေ ၊အမှတ် - ၇ ၊ ဖေယျာခေမာလမ်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့မှထုတ်ဝေသည်။ ဖုန်း - ၀၁ - ၆၆၁၅၉၇၊ ၆၅၀၅၇၆ မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ ဦးသိန်းထွန်း(၀၄၈၂၂) သိန်းထွန်းအော့ဖ်ဆက် အမှတ် - ၅၀ / ၅၂၊ဒဂုံသီရိလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁ - ၅၄၂၀၅၆

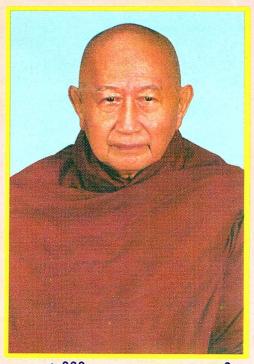
"ထုတ်ဝေသည့်ကတ်တလောက်အညွှန်း" (CIP)

အရှင်ကုဏ္ဏလာဘိဝံသ _ ၂၉၄-၃ ကဆုန်လပြည့်ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အကြောင်းသိကောင်းစရာ တရားတော်

ကုဏ္ဏလာဘိဝဲသ သဒ္ဓမ္မရဲသီစာပေ 🗕 ရန်ကုန် 🗕 ၂၀၁၁

၄၈_စာ _၁ပ်× ၁၀_စင်တီ ၁_ကဆုန်လပြည်ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အကြောင်းသိကောင်းစရာ တရားတော်

သဒ္ဓမ္မရံသီရိပ်သာ ပဓာနနာယကဆရာတော် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာ<mark>နာစရိ</mark>ယ အဘိဓရမဟာရဋ္ဌဂုရု <u>စာဇူဌရုဏ္ဏဏာစပိစ်စ</u>ာ

ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့အကြောင်း သိကောင်းစရာ တရားတော်

ဒီနေ့ ၁၃၆၃-ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၊ ဤကဆုန် လပြည့်နေ့ကို ဗုဒ္ဓနေ့လို့ ပညာရှိများက သတ်မှတ်ကြ ပါတယ်။ ကဆုန်လပြည့်နေ့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအလောင်း တော် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်းမှာ နိယတ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအလောင်းတော် ခံယူတော်မူသော နေ့လည်းဖြစ်တယ်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားအလောင်းတော် မွေးဖွားတော်မူသော နေ့လည်း ဖြစ်တယ်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအလောင်းတော် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော နေ့လည်းဖြစ်တယ်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ (၄၅)ဝါတို့ပတ်လုံး တရားဓမ္မတွေ ဟောပြပြီးတော့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူသွားတဲ့ နေ့လည်းဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီနေ့ကို ဗုဒ္ဓနေ့လို့ ပညာရှိများက သတ်မှတ် ကြပါတယ်။

J.

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် ဤကမ္ဘာက ပြန်ရေသည်ရှိသော် လေးသင်္ချေနဲ့ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားရဲ့ ခြေတော်ရင်းမှာ နိယတဗျာဒိတ် ခံယူတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာ လေးသိန်း ဒေသစာရီ ကြွချီလာတဲ့အခါ ရမ္မဝတီမြို့သူ မြို့သားတို့က မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာလေးသိန်းကြွဖို့ရာ လမ်းခရီးတွေ ပြုပြင်နေတဲ့ အခိုက်အတန့်မှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားအလောင်းတော် သုမေဓာရှင်ရသေ့ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် ဈာန်ဟုန်စီးပြီးတော့ ခရီးထွက်လာတယ်။

သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် အမြန်အထက် သွက် သွက်လက်လက် ကြိုးကြိုးစားစား လမ်းတွေပြုပြင်တာ ကို မြင်ရတော့ ကောင်းကင်ကသက်ဆင်းပြီး လူတွေကို မေးတယ်။ "ဘာကြောင့်မို့လို့ အခုလို အမြန်အထက် ပြုလုပ်နေကြတာလဲ၊ လမ်းခင်းနေကြတာလဲ လို့ မေးတော့ "ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား သံဃာလေးသိန်းနဲ့ ကြွလာမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် လမ်းကိုပြုပြင်နေရတာပါပဲ လို့ အဲဒီလိုပြောလိုက်တာ "ဘုရား"ဟူသောအသံ "ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား"ဟု ကြားလိုက်တဲ့အခါမှာ ပါရမီအခြေခံ

9

ရင့်ကျက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သိပ်ပြီး တော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပီတိတွေဖြစ်သွားတယ်။

ဤဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားထံမှ မိမိဟာ အထောက်အကူတွေရပြီးတော့ ဘဝသံသရာမှ လွတ် မြောက်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံး အထောက်အပံ့ပဲလို့ ကြံစည် စိတ်ကူးပြီးတော့ ပီတိတွေဖြစ်တယ်တဲ့။ ပီတိတွေဖြစ်ပြီး တော့ "သူ့အတွက်လည်း လမ်းခင်းဖို့ရာ နေရာတစ်ကွက် ပေးပါ"ဟု တောင်းယူလိုက်တဲ့အခါ တန်ခိုးအဘိညာဉ်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရမ္မဝတီမြို့သူ မြို့သားတွေက ရွံ့ဗွက်တွေ အများဆုံး အထူဆုံးနေရာ ကို ပေးလိုက်တယ်။

သုမေဓာရှင်ရသေ့ အဘိညာဉ်တန်ခိုးနဲ့ ခင်း လိုက်မယ်ဆိုလို့ရှိရင်တော့ အမြန်ပဲ ပြီးသွားနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မခင်းဘူးတဲ့။ မိမိရဲ့ တကယ့်လုပ်အားနဲ့ ချွေးနဲ စာနဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ် ပါရမီဖြစ်ခင်းမယ်ဆိုပြီးတော့ ကြိုးစား ပြီးတော့ခင်းတယ်။ ခင်းပင်ခင်းငြားသော်လည်း မပြီးသွား ဘူး။ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာလေးသိန်း ကြွလာ

တဲ့အခါ သူ့လမ်းက မပြီးတဲ့အတွက်ကြောင့် အလျား မှောက်ချပြီးတော့ လမ်းခင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလို အလျားမှောက်ချပြီးတော့ လမ်းခင်းပေး လိုက်တဲ့ အချိန်အခါမှာ အကြံအစည်တွေ ဖြစ်လာ တယ်တဲ့။ "မိမိတစ်ယောက်တည်း သံသရာတည်းဟူ သော တစ်ဖက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ကူးသွားသဖြင့် ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်၍ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်သွားမယ်" ဆိုတဲ့ အကြံအစည် ဖြစ်လာတဲ့အတွက်ကြောင့် ဥဒါန်း ကျူးပါတယ်။

ကိမေ ဧကေန တိဏ္ဏေန ပုရိသေန ထာမဒဿိနာ၊ သဗ္ဗညုတံ ပါပုဏိတွာ သန္တာရေဿံ သဒေဝကံ။

ထာမဒဿိနာ = အားအစွမ်းကိုမြင်သော၊ ပုရိသေန = ယောက်ျားမြတ်သည်(ဝါ)ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်လျက်၊ ဧကေန = တစ်ယောက်ထီးတည်း၊ တိဏ္ဌေန = နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးသွားခြင်း ဖြင့်၊ မေ = ငါ့အား၊ ကိံ = အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

သဗ္ဗညုတံ = သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိတွာ = ရောက်၍၊ သဒေဝကံ = နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်း ကို၊ သန္တာရေသံ = ကယ်တင်ပေအံ့။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဗောဓိသတ္တော = သုမေဓာဘုရားအလောင်းသည်၊ ဥဒါနေသိ = ကောင်းစွာမသွေ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူ လိုက်ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

အားအစွမ်းနဲ့ပြည့်စုံသော ယောက်ျားမြတ်တစ် ယောက်ဖြစ်လျက်နဲ့ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တစ်ဖက်ကမ်း ကို တစ်ဦးတည်း ကူးသွားမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဘာအကျိုးရှိ မှာလဲ၊ သဗ္ဗညုဘုရား၏အဖြစ်သို့ ရောက်အောင်ကျင့်ပြီး တော့ နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော လူအပေါင်းကို ကယ်တင် ပြီးမှ သံသရာတည်းဟူသော တစ်ဖက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားမယ်ဆိုတဲ့ အကြံအစည်ဖြစ်တာကို ဥဒါန်းကျူး

အဲဒီလို သုမေဓာအလောင်း အကြံအစည် ဖြစ်တာကို ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသွားတဲ့

အတွက်ကြောင့် နိယတဗျာဒိတ် ပေးလိုက်ပါတယ်။ "ဒီသုမေဓာ ရှင်ရသေ့ဟာ နောင်သောအခါ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအထက်မှာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ဖြစ်လိမ့်မယ်"လို့ နိယတဗျာဒိတ် ပေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ နိယတဗျာဒိတ် ခံယူတဲ့နေ့ဟာလည်း ဒီကဆုန်လပြည့် နေ့ပဲလို့ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်များက သတ်မှတ်ကြပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ကဆုန်ပြည့်တွင်၊ ဗျာဒိတ်ပင်၊ အရင်ခံခဲ့သည်။

ကဆုန်လပြည့်နေ့မှာပဲ နိယတဗျာဒိတ် ရှေးဦး စွာ ခံယူခဲ့ပါတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်တယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဒီပင်္ကရာရှင်၊ ခြေတော်ရင်းတွင်၊ ဗျာဒိတ်ပင်၊ အရင်ခံခဲ့သည်။

ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်းမှာ နိယတ ဗျာဒိတ် ခံယူခဲ့တာလည်း ဒီကဆုန်လပြည့်နေ့ပဲဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကဆုန်လပြည့်နေ့ကို တရားနာပရိသတ်များ နဲ့တကွ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အထူးအလေးဂရုပြု

ပြီးတော့ ကောင်းမှုအထူးတွေ မပြုကြရပါဘူးလား ... ပြုကြရပါတယ်ဘုရား။ ပြုကြရတယ်။

ဒီကဆုန်လပြည့်နေ့မှာပဲ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော် မယ်တော်မာယာဝမ်းက မွေးဖွားတော် မူခဲ့ပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ကဆုန်ပြည်မှာ၊ လောင်းဗုဒ္ဓါ၊ မှန်စွာမွေးဖွားသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၆ဂ-ခု၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့မှာ ဘုရားအလောင်းတော် မယ်တော် မာယာဝမ်းမှ မွေးဖွားတော်မူခဲ့ပါတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ဖြစ်တယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ မဟာသက္ကရာဇ်၊ ခြောက်ဆဲ့ရှစ်မှာ၊ လောင်းဗုဒ္ဓါ၊ မှန်စွာမွေးဖွားသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် မွေးဖွားတော် မူသောနေ့ဖြစ်လို့လည်း တရားနာပရိသတ်များနဲ့တကွ

0

ဗုန္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အထူးအလေးဂရုပြုပြီးတော့ ကောင်းမှုအထူးတွေ ပြုကြရတာပါပဲ။ မိမိတို့ကို သံသရာ ဝင်ုဒုက္ခမှ ကယ်တင်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ် လူ့ပြည်သို့ ရောက်လာ တယ်ဆိုတော့ အလေးဂရုမပြုရပါဘူးလား ... အလေး ဂရုပြုရပါတယ်ဘုရား။ အလေးဂရုပြုပြီးတော့ ကောင်းမှု အထူးတွေ ပြုကြရတာပါပဲ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအလောင်းတော်ကို ဖခင်သုခွေါခန မင်းကြီးနေပြည်တော် ကပိလဝတ်ပြည်မှ မိခင်မယ်တော် မာယာနေပြည်တော် ဒေဝဒဟပြည်သို့သွားရာ လမ်းခရီး အကြား လုမ္ဗိနီဉယျာဉ်ထဲမှာ လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းခက်ကို လက်ယာလက်ဖြင့်ကိုင်ပြီးတော့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို ဖွားမြင်ခဲ့ပါတယ်။

ရှေးခေတ်ရှေးအခါကတော့ ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာ ရှိလာလို့ မွေးဖွားရတော့မယ်ဆိုလို့ရှိရင် မိမိတို့ရဲ့ မိဘရပ် ထံ ပြန်သွားပြီးတော့ မွေးဖွားကြရပေတယ်။ ဒါကြောင့် မယ်တော်မာယာမိခင်က မိမိတို့ရဲ့နေပြည်တော် ဒေဝဒဟ ပြည်သို့ ပြန်သွားပြီးတော့ မွေးဖွားဖို့ရာ သွားတဲ့အခါ

လမ်းခရီးကြားမှာ လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်ထဲမှာပဲ မွေးဖွားဖို့ရာ အကြောင်းတွေပေါ်လာတဲ့အတွက်ကြောင့် လက်ယာ လက်ဖြင့် အင်ကြင်းခက်ကိုကိုင်ပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို မွေးဖွားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

မွေးဖွားခါစ ထိုခဏ၌ပင်လျှင် မြောက်ဖက်သို့ (၇)လှမ်းသွားပြီးတော့ အံ့ဖွယ်ရာ စကား(၅)ခွန်း ပြော ကြားလိုက်ပါတယ်။

အဂျေ်ဟမသို့ လောကဿ = တစ်လောကလုံးတွင် မိမိဟာ အမြတ်ဆုံးဖြစ် တယ်။

ေငြ<mark>္ဘေဟမသ္မိ လောကဿ</mark> = တစ်လောကလုံးတွင် မိမိဟာ အကြီးဆုံးဖြစ် တယ်။

သေဋ္ဌောဟမသ္မိ လောကဿ = တစ်လောကလုံးတွင် မိမိဟာ အချီးမွမ်းအပ် ဆုံးဖြစ်တယ်။

အယမန္တိမာဇာတိ = ယခုဘဝဟာ နောက်ဆုံး ပဋိ သန္ဓေနေရခြင်းပဲဖြစ်တယ်။

နတ္ထိ**ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ =** ယခုအခါ နောင်တစ်ဖန် ဘဝ သစ် မဖြစ်ရတော့ဘူးလို့ ဘယ်

နှခွန်း ပြောလိုက်ပါလဲ ... (၅)ခွန်း ပြောပါတယ်ဘုရား။ မွေးဖွားခါစ ထိုခဏမှာ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်တွေ မပြော နိုင်တဲ့ မပြောရဲတဲ့ စကား(၅)ခွန်းကို ပြောကြားလိုက်ပါ တယ်။ အဲဒီမွေးဖွားတော်မူသောနေ့ကို ရည်မှန်းပြီးတော့ အခု တရားနာပရိသတ်များ ကောင်းမှုအထူးတွေ ပြုကြ ရတာပါပဲတဲ့။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် ဒီကဆုန်လ ပြည့်နေ့မှာပဲ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလာပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ကဆုန်ပြည့်တွင်၊ ဘုရားရှင်၊ ထင်ထင်ဖြစ်လာသည်။

ကဆုန်လပြည့်နေ့မှာပဲ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက် တော်မူလာပါတယ်၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ထင်ထင်ရှားရား

ရောက်တော်မူလာပါတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်တယ်။ မဟာသက္ကရာဇ် ၁ဝ၃-ခု၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလာပါတယ်။ ဘုရားဖြစ် လာတာလည်း ဘယ်နေ့လဲ ... ကဆုန်လပြည့်နေ့ပါ ဘုရား။ မှန်တယ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ဖြစ်တယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ မဟာသက္ကရာဇ်၊ တစ်ရာ့သုံးတွင်၊ ဘုရားရှင်၊ ထင်ထင်ဖြစ်လာသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်တွင် ဘုရားအဖြစ် သို့ ရောက်လာပါတယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်။ ညဉ့်ဦးယံမှာ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်တော်ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်ဆိုတာက ရှေးရှေးဘဝတွေက နေခဲ့ဖူးတဲ့ ခန္ဓာ အစဉ်ကို ပြန်သိတော်မူတဲ့ဉာဏ်။ သန်းခေါင်ယံမှာ ဒိဗ္ဗ စက္ချဉာဏ်တော်ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒိဗ္ဗစက္ချဉာဏ်ဆို တာ တစ်လောကလုံးမှာ ရှိနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေ သေဆဲ,ဖြစ်ဆဲ၊ ဖြူ,မဲ၊ ယုတ်,မြတ်၊ ကံအတိုင်း ချဉ်းကပ် နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမှန်သမျှကို အကုန်မြင်တော်မူ နိုင်တဲ့ဉာဏ်တော်။ မိုးသောက်ယံမှာတော့ အာသဝက္ခယ ဉာဏ်တော်ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ အာသဝက္ခယဉာဏ်ဆိုတာ

အာသဝေါကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို သိတော်မူတဲ့ဉာဏ်တော်။ အရုဏ်တက်အချိန်မှာတော့ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတဲ့ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။

ညဉ့်ဦးယံမှာ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်တော်၊ သန်း ခေါင်ယံမှာ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တော်၊ မိုးသောက်ယံမှာ အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်၊ အရုဏ်တက်မှာ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ဆိုတဲ့ ဉာဏ်တော်(၄)ပါးကို ရရှိပြီးတော့ ဒီကဆုန်လပြည့်နေ့မှာပဲ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူလာပါတယ်။ ဉာဏ်တော်(၄)ပါးဆောင်ပုဒ် ဆိုရအောင်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ပု,ဒိ,အာ,သဗ်၊ ဉာဏ်လေးရပ်၊ သိအပ်ဘုရားရှင်။

ပု-က ပုဗွေနိဝါသဉာဏ်။ ရှေးရှေးဘဝတွေက နေခဲ့ဖူးတဲ့ ခန္ဓာအစဉ်ကိုသိတဲ့ဉာဏ်။ ဒိ-က ဒိဗ္ဗစကျွ ဉာဏ်။ သေဆဲ,ဖြစ်ဆဲ၊ ဖြူ,မဲ၊ ယုတ်,မြတ်၊ ကံအတိုင်း ချဉ်းကပ်နေကြတဲ့ တစ်လောကလုံးမှာ ရှိနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေကို သိနိုင်,မြင်နိုင်တဲ့ဉာဏ်တော်။ အာ-က ...

အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်ပါဘုရား။ အာသဝေါကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်တော်မူတဲ့ဉာဏ်တော်။ သဗ်-က ... သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ပါဘုရား။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဆိုတာ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတဲ့ ဉာဏ်တော်ဖြစ်တယ်။

ဒီဉာဏ်လေးရပ်ကို ရရှိပြီးတော့ သိအပ်ပြီးတော့ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလာတဲ့ မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တယ်။ ဘုရားဖြစ်တာလည်း ဘယ်နေ့ဖြစ်ပါလဲ ... ကဆုန်လပြည့်နေ့ပါတုရား။ ကဆုန်လပြည့်နေ့ပဲဖြစ်တယ်။ အဲဒီကဆုန်လပြည့်နေ့ပါဘုရား။ ကဆုန်လပြည့်နေ့ပဲဖြစ်တယ်။ အဲဒီကဆုန်လပြည့်နေ့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အထူးအာရုံပြုပြီးတော့ အထူးသဖြင့်တော့ ညောင်ရေ သွန်းကြတယ်။ သန္ဓမ္မရံသီရိပ်သာကတော့ ညောင်လေးပင် တောရ ထေရ်ရှင်အဆက်ဆက်တို့ ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့ ကဆုန် လပြည့်နေ့ အရုဏ်မှာ ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ကြတယ်။

ဆရာတော်ဦးသီလ ထူထောင်သွားတဲ့ ညောင် လေးပင်တောရ ထေရ်ရှင်အဆက်ဆက်တို့က ကဆုန် လပြည့်နေ့ ရောက်လာတဲ့အခါ ညောင်ရေလည်းသွန်းပါ တယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပြီးတော့

ပူဇော်ကြပါတယ်။ အဲဒီအစဉ်အလာကိုယူပြီးတော့ သဒ္ဓမ္မ ရံသီရိပ်သာမှာလည်း နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကဆုန်လပြည့်နေ့ အရုဏ်မှာ ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပြီးတော့ လှူဒါန်းပူဇော် ကြပါတယ်။

အဲဒီဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပြီးတော့ လှူဒါန်းပူဇော် တဲ့အခါမှာ သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်း ရသကဲ့သို့ မိမိစိတ်ကို ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေပြီးတော့ လှူဒါန်းမယ်ဆိုလို့ရှိရင် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား ကို လှူဒါန်းရသကဲ့သို့ ကောင်းမှုအထူးတွေလည်း ရရှိ လာနိုင်ပါတယ်လို့ ထိုထို ကျမ်းဂန်တွေမှာ ဖွင့်ပြတဲ့ အတွက်ကြောင့် တရားနာပရိသတ်များ ဆွမ်းတော်ကြီး တင်တဲ့အခါမှာ သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်းရသကဲ့သို့ စိတ်ကိုကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်စေပြီးတော့ မလှူဒါန်းရပါဘူးလား ... လှူဒါန်းရပါတယ်ဘုရား။

သမေ စိတ္တပ္မသာဒမို၊ သမံ ပုညံ မဟဂ္ဂတံ၊ တသ္မာ ထူပံ ကရိတွာန၊ ပူဇေဟိ ဇိနဓာတုယော။ (အပဒါနပါဠိ-၁/၁၆ဂ)

စိတ္တပ္မသာဒမို = စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ သမေ = သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူမှုသည်။ သတိ = ရှိသော်၊ မဟဂ္ဂတံ = ကြီးမြတ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ပုညံ = ကောင်းမှုသည်၊ သမံ = တူမှု၏။ တည္မာ = ထို့ကြောင့်၊ ဇိနဓာတုယော = မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ထူပံ = စေတီကို၊ ကရိတွာန = ပြု၍၊ ပူဇေဟိ = ပူဇော်လော့။ ဣတိ = ဤသို့၊ အာယသည္မာ သာဂရော = အရင်သာဂရသည်၊ အဝေါစ = ကောင်းစွာမသွေ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

မြတ်စွာဘုရားကို ဆီမီး ပန်း ရေချမ်းတို့ လှူဒါန်း ပူဇော်တဲ့အခါမှာ၊ ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပြီးတော့ လှူဒါန်း ပူဇော်တဲ့အခါမှာ သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်းရသကဲ့သို့ မိမိစိတ်ကို ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေ ပြီးတော့ လှူဒါန်းမယ်ဆိုလို့ရှိရင် တကယ်သက်တော် ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်းရသကဲ့သို့ ကောင်းမှု ကုသိုလ် အထူးတွေဟာလည်း မိမိသန္တာန်မှာ ရရှိလာ နိုင်တယ်လို့ ကျမ်းဂန်တွေက ဖွင့်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း တရားနာ

ပရိသတ်များ ဘုရားမှာ ဆီမီးတွေ၊ ပန်းတွေ၊ ရေချမ်းတွေ၊ ဆွမ်းတော်တွေတင်ပြီးတော့ လှူဒါန်းတဲ့အခါ သက်တော် ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်းရသကဲ့သို့ စိတ်ကို ကြည်ညိုခြင်းကို မဖြစ်စေရပါဘူးလား ... ဖြစ်စေရပါ တယ်ဘုရား။

ဖြစ်စေပြီးတော့ လှူဒါန်းမယ်ဆိုလို့ ရှိ ရင် ကောင်းမှုအထူးတွေကလည်း သက်တော်ထင် ရှား မြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်းရသကဲ့သို့ အကျိုးတရားတွေ ရရှိနိုင်တယ်လို့ သိရတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မဖြစ်ရ ပါဘူးလား ... ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်တဲ့အခိုက်အတန့်မှာ ဝိပဿနာယောဂီတွေအတွက် ဝိပဿနာရှုကွက်ပဲတဲ့။

ဝိပဿနာဆိုတာ ထင်ရှားရာကိုသာ ရှုရတာကိုး၊ မထင်ရှားတာတွေ ရှာရှာပြီးတော့ ရှုရမလား ... မရှုရ ပါဘုရား။ အခု ဘုရားမှာ ဆွမ်းတော်တွေတင်၊ လှူဖွယ် ပစ္စည်းတွေ လှူဒါန်းပြီးတော့ လှူဒါန်းရတဲ့အတွက် ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေတဲ့အခိုက်အတန့်မှာ

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာက ထင်ရှားနေလို့ရှိရင် ဒီဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာကိုပဲ ပြန်ရှုရမယ်တဲ့။

ပြန်ရှုလို့ရှိရင် မိမိတို့ အားထုတ်ထားသည့်။ မိမိ တို့ ရောက်နေသည့် ဉာဏ်စဉ်အားလျော်စွာ တရား သဘောတွေ ထင်ရှားလာတတ်ပါတယ်။ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်နေတဲ့ အခိုက်အတန့် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးတော့ သင့်လျော်သလို ဒူးတုပ်၍ဖြစ်စေ၊ တင်ပလ္လင်ချိတ်၍ဖြစ်စေ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလေး ဖြစ် နေတာကို အာရုံပြုလိုက်။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေ တာ ထင်ရှားနေတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကိုပဲ မရှုရပါ ဘူးလား … ရှုရပါတယ်ဘုရား။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်အဆင့်သို့ ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝမ်းသာတယ်၊ ဝမ်းသာတယ်လို့ ရှုလိုက်ရင် ဝမ်းသာနေတာက တခြား၊ ထိုင်နေတဲ့ ရုပ် ကိုယ်ကြီးက တခြားလို့ ထင်ရှားလာတယ်၊ ကွဲပြားလာ တယ်။ ဝမ်းသာနေတာက တခြား၊ ထိုင်နေတဲ့ ရုပ်ကိုယ် ကြီးက ... တခြားပါဘုရား။ ဝမ်းသာနေတာက အာရုံကို သိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား၊ နာမ်တရား

လား ... နာမ်တရားပါဘုရား။ သိတတ်တာ ... နာမ် တရားပါဘုရား။ မသိတတ်တာ ... ရုပ်တရားပါဘုရား။ ဝမ်းသာနေတာက သိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ... နာမ် တရားပါဘုရား။ ထိုင်နေတဲ့ ရုပ်ကိုယ်ကြီးက အာရုံကို မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ... ရုပ်တရားပါဘုရား။ နာမ်တရားနှင့် ရုပ်တရားပါလားလို့ ပိုင်းခြားကွဲပြားပြီး တော့ သိသွားပါတယ်။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်အဆင့်သို့ ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှုလိုက်လို့ရှိရင် အဲဒီလို သိသွား တယ်။ ဝမ်းသာနေတာ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား ၂-ပါးပါ လား၊ ငါဆိုတာ တကယ်တော့ မရှိပါလား၊ လောက ဝေါဟာရ အပြောမျှသာဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ ငါကောင်ကလေး မရှိဘူးလို့ ဒီလို မသိသွားပါဘူးလား … သိသွားပါတယ်ဘုရား။

ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား၂-ပါးပဲရှိတယ်၊ ငါကောင် ဆိုတာမရှိဘူးလို့ ဒီလိုသိသွားတာ အတ္တဒိဋ္ဌိကွာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကွာသွားပေသည်။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒ

ဉာဏ်ကို ရရှိထားတဲ့ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် အဲဒီလို သိသွား ပါတယ်။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရောက်ရှိနေတဲ့ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝမ်းသာတယ်၊ ဝမ်းသာတယ်လို့ ရှုလိုက်ရင် ဝမ်းသာနေတာက ရှေ့ကပေါ်ပေါ် ပေါ်ပေါ်ပေးနေလို့ မှတ်သိစိတ်က နောက်ကလိုက်လိုက် လိုက်လိုက်ပြီး တော့ မှတ်နေရတာပဲ။ ဝမ်းသာတာရှိနေလို့ မှတ်သိစိတ်က မှတ်နေရတာပဲ။ ဝမ်းသာနေတာက အကြောင်း တရားပဲ။ ဝမ်းသာနေတာက အကြောင်း တရားပဲ။ ဝမ်းသာနေတာက ... အကြောင်းတရားပါ ဘုရား။ မှတ်သိစိတ်က ... အကျိုးတရားပါဘုရား။

အို ... ဝမ်းသာတာရှိနေလို့ မှတ်နေရတာပဲ။ ဝမ်းသာတာမရှိရင်တော့ ... မှတ်လို့မရပါဘုရား။ မှတ်လို့ မရပေဘူး။ ဝမ်းသာတာက အကြောင်းတရား၊ မှတ်သိ စိတ်က အကျိုးတရားဆိုတာ မထင်ရှားပါဘူးလား ... ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်ဉာဏ်ရောက်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် လဲ ... ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ရောက်နေလို့ပါဘုရား။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လို့ အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို သိတာဖြစ်တယ်။

အဲဒိပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ရောက်နေတဲ့ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အမှတ်ကလေးတွေ စိပ်စိပ်ကလေးလည်း မှတ်လို့ ရသွားတတ်ပါတယ်။ အကြောင်းဖြစ်တဲ့စိတ်ကို သိသိပြီးနေတော့ တရားနာရာက ထရတော့မယ်၊ တရား အားထုတ်ပြီးလို့ အချိန်စေ့လို့ ထရတော့မယ့်အခါများမှာ အထူးသတိထားလိုက်တဲ့အခါ ထချင်တဲ့စိတ်တွေက ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေလို့ ထချင်တယ်၊ ထချင်တယ်ဟု ရှုမှတ်လို့ မရပါဘူးလား ... ရှုမှတ်လို့ရပါတယ်ဘုရား။ ရှုမှတ်လို့ရတယ်။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ရောက်လာတဲ့ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အထူးသတိထားလို့ရှိရင် ထချင်တဲ့စိတ် ကလေးတွေ ထင်ရှားနေတာကိုသိတော့ ထချင်တယ်၊ ထချင်တယ်လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ နောက်ပြီးမှ ထချင်တဲ့ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လေတွေက တွန်းကန် တွန်းပို့ပေး လို့ ထတဲ့ကိုယ်အမှုအရာဖြစ်လာမှ ထတယ်၊ ထတယ် ဟု ရှုမှတ်လို့ ရသွားကြပါတယ်။

အဲဒီ "ချင်"စိတ်ကလေးက စပြီးတော့ ရှုမှတ် လို့ ရသွားရင် ယောဂီဟာ အမှတ်စိပ်စိပ်ကလေး မှတ်

လို့ရသွားလို့ တရားတွေ မြန်မြန်တွေ့၊ တရားတွေ မြန်မြန်တက်၊ တရားထူးတရားမြတ်တွေလည်း ... မြန်မြန်ရသွားပါတယ်ဘုရား။ မိမိတို့ရဲ့ ပါရမီအားလျော်စွာ မြန်မြန်ရသွားတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ တရားနာ ပရိသတ်များ ထချင်တဲ့စိတ်၊ ထိုင်ချင်တဲ့စိတ်တွေကို အထူးသတိထားပြီးတော့ မမှတ်နေရပါဘူးလား ... မှတ် နေရပါတယ်ဘုရား။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်မှာ ထချင်တဲ့စိတ်တွေ ထင်ရှားနေတတ် ပါတယ်။

ဝမ်းသာနေတဲ့အခိုက်မှာ ဝမ်းသာတယ်၊ ဝမ်းသာ တယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ ဝမ်းသာတဲ့စိတ်တွေက ရှေ့ကပေါ်ပေါ် ပေါ်ပေါ်ပေးနေလို့ မှတ်သိစိတ်က နောက်က လိုက်လိုက်ပြီးတော့ မှတ်နေရတာပါပဲ။ ဝမ်းသာနေတာ ရှိနေလို့ မှတ်သိစိတ်တွေ ဖြစ်နေတာပဲ။ ဝမ်းသာတာက အကြောင်းတရား၊ မှတ်သိစိတ်က ... အကျိုးတရားပါ ဘုရား။ အကျိုးတရားပဲလို့ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ရောက် သွားတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်က အဲဒီလိုသိတာများပါတယ်။

သမ္မသနဉာဏ်သို့ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ကျတော့ ဝမ်းသာတယ်၊ ဝမ်းသာတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက် တဲ့အခါ ဝမ်းသာနေတာတွေက ပိုပို ပိုပိုပြီးတော့လည်း ဝမ်းသာသွားတယ်။ ပြန်ပြန် ပြန်ပြန်ပြီးတော့ လျော့လာ တာ ပိုထင်ရှားတယ်။ ပိုပိုဝမ်းသာ၊ ပြန်ပြန်လျော့လာတာ ကို တွေ့ရတော့ ဪ-ဝမ်းသာတာကလည်း မမြဲပါလား။ ပိုပိုလည်း ဝမ်းသာတယ်၊ ပြန်ပြန်လည်း လျော့လာတယ်။

မြိပါရဲ့လား ... မြိပါဘုရား။ မမြိပါလားဆိုတာ မြန်မာလို၊ ပါဠိလိုကျတော့ ... အနိစ္စပါဘုရား။ အနိစ္စပါ လားလို့ သုံးသပ်ပြီးတော့ သိတာကို ဘာဉာဏ်လို့ဆိုပါ သလဲ ... သမ္မသနဉာဏ်ပါဘုရား။ သမ္မသနဉာဏ် ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အဲဒီလိုသိပါတယ်။ ဝမ်းသာတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်ရင် ဝမ်းသာ နေတာတွေဟာ ပိုပို ပိုပိုပြီးတော့လည်း ဝမ်းသာသွား။ ပြန်ပြန်ပြီးတော့ လျော့လာတာ ပိုထင်ရှားတယ်။ ဝမ်းသာ တာလည်း မမြိပါလား၊ အနိစ္စပါလားလို့ သုံးသပ်ပြီးတော့ သဘာသည်း မမြိပါလား၊ အနိစ္စပါလားလို့ သုံးသပ်ပြီးတော့ သိတယ်။

ဉဒယဗ္ဗယဉာဏ်သို့ရောက်လာ၊ ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဝမ်းသာတယ်၊ ဝမ်းသာတယ်လို့

ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ ဝမ်းသာတာတွေက ပေါ်ပြီးတာနဲ့ ပျောက်သွား၊ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်သွား။ ပေါ်တာက ဖြစ်၊ ပျောက်ပျောက်သွားတာက ... ပျက်ပါဘုရား။ ပေါ်ပြီး တာနဲ့ပျောက်သွား။ ပေါ်တာက ဖြစ်၊ ပျောက်ပျောက်သွား တာက ပျက်။ ဝမ်းသာတာကလည်း ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်၊ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်သွား။ ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်သွား၊ ဖြစ်ပြီး တော့ပျက်သွား။ မမြဲပါလားဟု ကိုယ်တိုင်မသိသွားပါ ဘူးလား ... ကိုယ်တိုင်သိသွားပါတယ်ဘုရား။ မမြဲပါလား ဆိုတာ မြန်မာလို၊ ပါဋိလိုကျတော့ ... အနိစ္စပါဘုရား။ အနိစ္စပါလားဟု သိရတယ်။

ပေါ်တာ ပျောက်တာ ဖြစ်တာ ပျက်တာတွေ က လျင်မြန်အားကြီးတော့ နှိပ်စက်နေသကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဆင်းရဲပါလား။ အဲဒါတွေကို မီအောင်လိုက်မှတ်ရတာ ဆင်းရဲတယ်။ အချို့အချို့ယောဂီတွေ လျှောက်ထားပါ တယ်။ ဖြစ်တာ ပျက်တာတွေ သိပ်မြန်နေတယ်ဘုရား၊ အဲဒါတွေ လိုက်မှတ်ရတာ အတော်ပဲ ဆင်းရဲပါတယ်၊ မီအောင် မမှတ်နိုင်တော့ဘူးဘုရား၊ ဘယ့်နှယ်များ မှတ် ရပါမလဲဘုရား။ "သိတယ်၊ သိတယ်ပဲမှတ်တော့"။ မြန် အားကြီးတော့ မဆင်းရဲပါဘူးလား … ဆင်းရဲပါတယ်ဘုရား။

ဆင်းရဲပါလားဆိုတာ မြန်မာလို၊ ပါဠိလိုကျတော့ ... ဒုက္ခပါဘုရား။ ဒုက္ခပါလားဟု သိရတယ်။

ဒီလို ဖြစ်ပျက်နှိပ်စက်နေတဲ့ ဆင်းရဲတွေ ဘယ်လိုများ ကာကွယ်လို့ရပါလိမ့်မလဲ၊ ဘယ်လိုမှ ကာကွယ်လို့မရပါဘူး။ သူ့သဘောအတိုင်း ဖြစ်ပျက် နှိပ်စက်နေတာပဲ၊ ကိုယ်အစိုးမရတဲ့ အနတ္တပါလားလို့လည်း သိသွားနိုင်ပါတယ်။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်သို့ ရောက်နေတဲ့ ယောဂ်ဳပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကို ချက်ချင်း ပဲ သိသွားနိုင်ပါတယ်။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဉာဏ်အမြင် တွေ ပိုင်သွားတဲ့အခါ ဉာဏ်စဉ်တွေ အဆင့်ဆင့်တက် ပြီးတော့ မိမိတို့ အလိုရိုအပ် တောင့်တအပ်တဲ့ မဂ်တရား ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရားတွေ တရားထူးတရားမြတ်တွေ ရသွားနိုင်တာပါပဲတဲ့။

ဝိပဿနာယောဂီတွေအတွက် မိမိတို့မှာ ဝိပဿနာဉာဏ်အခြေခံ ရှိဖို့သာလျှင် အဓိကပဲ။ ဘယ် တရားမဆို ထင်ရှားလို့ရှိရင် ရှုမှတ်လို့မရပါဘူးလား ... ရှုမှတ်လို့ရပါတယ်ဘုရား။ ရှုမှတ်လို့ရတယ်။ အဲဒါလေး ကို ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက

အဲဒီလို ရှုမှတ်လို့ရနိုင်တယ်၊ မိမိတို့ရဲ့ဉာဏ်ကသာ အဓိကပဲလို့သိပြီးတော့ ဝိပဿနာကို အရာရာမှာ ရှုမှတ် နိုင်ရအောင် ကောင်းမှုအထူးတွေပြုပြီးတဲ့အခါ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာဖြစ်တာကို ပြန်ရှုရမည်ဟု မိန့်ကြားတော် မူခဲ့ပါတယ်။

ကဆုန်လပြည့်နေ့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအလောင်း တော် ဘုရားဖြစ်တော်မူသည့်နေ့ဖြစ်လို့ ဘုရားဖြစ်တော် မူသည့်အချိန်ကို ရည်မှန်း၍ သစ်သီးခဲဖွယ်မျိုးစုံတို့ဖြင့် ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ကာ လှူဒါန်းရတာ တရားနာပရိသတ် များ ဝမ်းသာပါရဲ့လား ... ဝမ်းသာပါတယ်ဘုရား။ ဝမ်းသာခိုက်မှာ ရှုမှတ်ပုံဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဆွမ်းလှူဒါန၊ ကျိုးများစွ၊ လှူလှဖူးလေပြီ။ ယခုတစ်ခါ၊ လှူရတာ၊ လွန်စွာဝမ်းသာသည်။ ဝမ်းသာခိုက်မှာ၊ ဖြစ်ပျက်သာ၊ ရူကာသိရမည်။

ဖြစ်ပျက်သိက၊ အနိစ္စ၊ ဒိဋ္ဌသိနိုင်သည်။

အနိစ္စမြင်တော့၊ ခုက္ခထင်သည်၊ ခုက္ခထင်တော့၊ အနတ္တမြင်သည်၊ အနတ္တမြင်၊ နိဗ္ဗာန်ခွင်၊ ပြေးဝင်ဆိုက်ရောက်သည်။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်သို့ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် သည် ဝမ်းသာတယ်၊ ဝမ်းသာတယ်လို့ ရှုလိုက်တာ ဝမ်းသာတာလည်း ပေါ်ပြီးတာနဲ့ပျောက်၊ ပေါ်ပြီးတာနဲ့ ပျောက်၊ ဖြစ်ပြီးတာနဲ့ပျက်၊ ဖြစ်ပြီးတာနဲ့ပျက်၊ မမြဲပါလား အနိစ္စပါလားလို့ ကိုယ်တိုင်ပဲသိပါတယ်။ ဖြစ်ပျက်တာ တွေက မြန်အားကြီးတော့ နှိပ်စက်နေသကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဒုက္ခပါလား၊ ဆင်းရဲပါလား၊ ဒုက္ခပါလားလို့ ကိုယ်တိုင်ပဲ သိနိုင်ကြပါတယ်။

ဖြစ်ပျက်နှိပ်စက်တာတွေက လျင်မြန်အားကြီး တော့ ဒုက္ခတွေဖြစ်တာကို သူ့သဘောအတိုင်းသူ ဖြစ် ပျက်နှိပ်စက်နေတာပဲ၊ ကိုယ်အစိုးမရတဲ့ အနတ္တပါလား

လို့လည်း သိပြီးတော့ အနတ္တဉာဏ်အမြင်တွေ ပိုင်သွား တဲ့အခါ မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်တဲ့ တရား ထူးတရားမြတ်တွေ ရသွားနိုင်ပါတယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ကို ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက တရားနာပရိသတ်များနဲ့တကွ နောင်လာနောင်သားတွေ မှတ်သားလွယ်ကူရအောင်၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်တဲ့ အခါမှာ ဝိပဿနာတရားရှုပြီးတော့ တရားထူးတရား မြတ်တွေရနိုင်ပုံကို ဆောင်ပုဒ်များဖြင့် ဖွင့်ပြပေးခဲ့တာ တရားနာပရိသတ်များအတွက် အကျိုးများပါရဲ့လား ... အကျိုးများပါတယ်ဘုရား။ အကျိုးများလှပါတယ်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား (၄၅)ဝါပတ်လုံး တရားတွေ ့ ဟောပြပြီးတော့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူသွားတဲ့နေ့ဟာ လည်း ဒီကဆုန်လပြည့်နေ့ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဆောင်ပုခ်။ ။ ကဆုန်ပြည့်တွင်၊ နိဗ္ဗာန်ခွင်၊ စံဝင်သွားလေသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄ဂ-ခု၊ ကဆုန်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့မှာပဲ မလ္လာမင်းတို့ရဲ့ဥယျာဉ် အင်ကြင်းတောပင်

တွေကြား မြောက်ဖက်ကိုခေါင်းထား၍ ခင်းထားအပ်သော ကုတင်ညောင်စောင်းပေါ်၌ လဲလျောင်းကာ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသွားပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ မဟာသက္ကရာဇ်၊ တစ်လေးရှစ်တွင်၊ နိဗ္ဗာန်ခွင်၊ စံဝင်သွားလေသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်မစံတော်မူခင် ၄-လကျော် က ကြိုတင်ပြီးတော့ "၄-လမြောက်လို့ရှိရင် ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူတော့မယ် လို့ မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံး နေတဲ့အခါ ရဟန်းတော်တွေကို မိန့်ကြားလိုက်ပါတယ်။ နောင် ၄-လကြာလို့ရှိရင် ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့မယ် လို့ မိန့်ကြားလိုက်တဲ့အခါ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတွေ မြတ်စွာ ဘုရားအနားက မခွာကြတော့ပေဘူးတဲ့။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားလို့ရှိရင် ဘယ်လို စီမံပြီးတော့ နေထိုင်ကြရမယ်လို့ အစည်းအဝေးတွေ မကြာခဏထိုင်ကြတယ်။ အဲဒီအခါမှာ အတ္တဒတ္ထအမည် ရှိတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးကတော့ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံ

တော့မယ်၊ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် မစံမီအကြားမှာ ရဟန္တာဖြစ်အောင် အားထုတ်မယ်ဆိုပြီးတော့ တောထဲ သွားပြီး ဝိပဿနာတရား အားထုတ်နေတယ်။

အစည်းအဝေးတွေ ဖိတ်ခေါ်တာ မလာနိုင် မကြွနိုင်ဘူး။ မကြွတော့ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတွေက မကျေနပ် ကြဘူး။ မကျေနပ်ကြတော့ အဲဒီအတ္တဒတ္ထရဟန်းကို ခေါ်ပြီးတော့ "အရှင်ဘုရားဟာ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်မှာ ကြည်ညိုတဲ့စိတ်တွေ မရှိဘူး၊ ဘယ်လိုသဘောလဲ၊ မြတ်စွာဘုရားထံ လိုက်ခဲ့ဦး"ဆိုပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရား ထံ ခေါ်သွားတယ်။

ရောက်သွားတဲ့အခါ "မြတ်စွာဘုရား … ဒီရဟန်း ဟာ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်မှာ ကြည်ညိုတဲ့စိတ်တွေ မရှိ ဘူး၊ အစည်းအဝေးတွေခေါ်တာ မလာဘူး "ဟု လျှောက် ထားတော့ မြတ်စွာဘုရားက အတ္တဒတ္ထရဟန်းကိုမေး တယ်။ "ဟုတ်သလား" "မှန်ပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော် မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်မစံလွန်တော်မူမီ ရဟန္တာဖြစ် အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်မယ်လို့ ရည်ရွယ်ပြီးတော့ အားထုတ်နေလို့ မလာနိုင်တာပါဘုရား "ဟု လျှောက်ထား

လိုက်တော့ မြတ်စွာဘုရားက "သာဓု … သာဓု"ဟု ထိုရဟန်းကို သာဓုခေါ်တယ်။

သာဓုကာရံ = ကောင်းချီးကို၊ ကတွာ = ပြု၍၊ ဘိက္ခဝေ = သံသရာဘေး လာမည့်ရေးကို မျှော်တွေး ထောက်ဆ သိမြင်ကြတဲ့ အို-ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယဿ = အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား မယိ = ငါဘုရား၌၊ သိနေဟော = ကြည်သို ချစ်ခင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ = ရှိ၏။ တေန = ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္တဒတ္ထထေရေနဝိယ = အတ္တဒတ္ထ မထေရ်ကဲ့သို့၊ ဘဝိတုံ = ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ ဝင္ဇတိ = သင့်၏။ ကွတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာရေ့သွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ... ငါဘုရားကို တကယ် ကြည်ညိုတယ်၊ တကယ်ချစ်ခင်တယ်ဆိုလို့ရှိရင် အတ္တ ဒတ္ထမထေရ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရမယ်။ အတ္တဒတ္ထမထေရ် ဘာတွေ လုပ်နေပါသလဲ ... တရားသွားအားထုတ်နေပါတယ်

ဘုရား။ တရားသွားအားထုတ်နေတယ်။ မြတ်စွာဘုရား အနားမှာ နေပါသေးရဲ့လား ... မနေတော့ပါဘုရား။ မနေ တော့ဘူး။ သူတရားရအောင် သွားအားထုတ်တယ်။

ရဟန္တာဖြစ်အောင် ရည်ရွယ်ပြီးတော့ သွားအား ထုတ်တာကို မြတ်စွာဘုရား သိပ်သဘောကျပါတယ်တဲ့။ ငါဘုရားကို တကယ်ကြည်ညိုတယ်၊ တကယ်ချစ်ခင် တယ်ဆိုရင်တော့ အတ္တဒတ္ထမထေရ်လို ကိုယ့်တရား ကိုယ်ရအောင် အားထုတ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မကျပါ ဘူးလား ... အဓိပ္ပါယ်ကျပါတယ်ဘုရား။ မြတ်စွာဘုရား ဆက်လက်ပြီးတော့ ဟောကြားပြန်ပါတယ်။

နဟိ ဘိက္ခဝေ ဂန္ဓာဒီဟိ ပူဇေန္တာ မံ ပူဇေန္တိ။

ဘိက္ခငေ = သံသရာဘေး လာမည့်ရေးကို မျှော်တွေးထောက်ဆသိမြင်ကြတဲ့ အို-ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဂန္ဓာဒီဟိ = ပန်းနံ့သာ စသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေန္တာ = ပူဇော် ကုန်သောသူတို့သည်၊ မံ = ငါဘုရားကို၊ နဟိ ပူဇေန္တိ = တကယ်တမ်း ပူဇော်ရာမရောက်ကုန်။

မမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ = မဂ်ဖိုလ်အားလျော် သော ဝိပဿနာအကျင့်ဖြင့်၊ မံ = ငါဘုရားကို၊ ပူဇေန္တာ = ပူဇော်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပူဇေန္တိ = တကယ်တမ်း ပူဇော်ရာရောက်ကုန်၏။ တသ္မာ = ထို့ကြောင့်၊ အသေ နပိ = တစ်ပါးသောရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တဒတ္ထ သဒိသေနေဝ = အတ္တဒတ္ထရဟန်းနဲ့အတူသာလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ = ဖြစ်ထိုက်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရဏာရေ့သွား ပညာ အားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာမု ... သာမု ... သာမုပါဘုရား။

ပန်းနံ့သာ စသည်တို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်တာ တကယ်တမ်း ပူဇော်ရာ မရောက်ပါဘူးတဲ့။ အခုတရားနာပရိသတ်များ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေတဲ့ သတိ ပစ္ဆာန်ဝိပဿနာအကျင့်၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အားလျော်တဲ့ လောကုတ္တရာတရား ၉-ပါးအားလျော်တဲ့ ဝိပဿနာ အကျင့်ဖြင့် ကျင့်ပြီးတော့ ပူဇော်ခြင်းသည်သာလျှင် ငါဘုရားကို တကယ်တမ်း ပူဇော်ရာရောက်တယ်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားပါတယ်။ အခုတရားနာပရိ

သတ်များ သတိပတ္ဆာန်ဝိပဿနာတရားတွေ ပွားများအား ထုတ်နေတာ မြတ်စွာဘုရားကို အကောင်းဆုံး ပူဇော် ခြင်းဖြင့် ပူဇော်နေတာပါပဲ။

ဒီနေ့မနက်ဆိုလို့ရှိရင် ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ် သစ်သီးခဲဖွယ်တွေနဲ့ ပူဇော်ကြတယ်။ ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပြီးတော့လည်း မပူဇော်ကြပါဘူးလား ... ပူဇော်ကြ ပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်ပူဇော်က ပိုမြတ်သလဲ ... ဝိပဿနာ ဖြင့် ပူဇော်တာက ပိုမြတ်ပါတယ်ဘုရား။ ဓမ္မာနုဓမ္မပငို ပတ္တိလို့ခေါ်တဲ့ မဂ်ဖိုလ်အားလျော်တဲ့ ဝိပဿနာအကျင့် ဖြင့် ပူဇော်တာ ပိုမြတ်တယ်။ မြတ်စွာဘုရား အလိုကျ ပါပဲ။ မြတ်စွာဘုရားအလိုကျ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း အဋ္ဌ ကထာဆရာတွေက မကြာခဏ ဖွင့်ပြပါတယ်။

> အာရခ္မွ ဝိပဿကဿဟိ သတ္ထု အဇ္ဈာသယံ ဂဟေတုံ သက္ကောတိ။

အာရခ္မွ ဝိပဿကဿ = မပြတ်မလပ် ဝိပဿနာရှုမှတ်နေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္ထု = မြတ်စွာဘုရား၏ အဇ္ဈာသယံ = အလိုတော်ကို၊ ဂဟေ တုံ = ယူခြင်းငှာ၊ သက္ကောတိ = စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ =

ဤသို့၊ **အင္ဒကထာစရိယော =** အင္ခကထာဆရာသည်၊ **သံဝဏ္ဏေတိ =** ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါပေ သတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

မပြတ်မလပ် ဝိပဿနာရှုမှတ်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကို ယူနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တယ်။ မြတ်စွာဘုရား အလိုအကျဆုံးပဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မရောက် နေပါဘူးလား ... အဓိပ္ပါယ်ရောက်နေပါတယ်ဘုရား။ မြတ်စွာဘုရားအလိုကျ တကယ်နေချင်ပါပြီဆိုရင် ဘယ်တရားများ အားထုတ်နေရပါမလဲ ... သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်နေရပါမယ်ဘုရား။ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်နေရမယ်။

တရားနာပရိသတ်များ သဘောတွေပေါက်လို့ အချိန်ရသမှု၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အားရှိသလောက် စွမ်းအား ရှိသလောက် အားမထုတ်နေရပါဘူးလား ... အားထုတ် နေရပါတယ်ဘုရား။ မြတ်စွာဘုရား အလိုကျဖြစ်အောင် အားသုတ်နေရတယ်။ မြတ်စွာဘုရား အလိုကျနေတဲ့

ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တစ်ချိန်သောအခါ ဘယ်များရောက်သွားကြ ပါမလဲ ... နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်သွားပါမယ်ဘုရား။ အို-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်သွားမယ်။ ကောင်းမှုတွေ ပြုတိုင်းပြုတိုင်း ဆုတောင်းနေကြတဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရောက်သွားမှာပဲတဲ့။ အဲဒါကို အဋ္ဌကထာဆရာတွေက သာဓကနဲ့တကွ ဖွင့်ပြတယ်။

မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် တစ်ချိန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုလွန်းလို့ ဆုတောင်းပတ္ထနာနဲ့ လာရှိခိုးတယ်။

စိရံ ဇီဝ မဟာဝီရ ကပ္ပံ တိဋ္ဌ မဟာမုနိ။

မဟာဝီရ = ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ စီရံ = ကြာမြင့်စွာ၊ ဇီဝ = အသက်ရှင် တော်မူပါဘုရား၊၊ မဟာမုနိ = မုနိငါးပါးတို့ထက် မြတ် တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ ကပ္ပံ = တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌ = တည်တော်မူပါဘုရားလို့ မြတ်စွာဘုရား တစ်ကမ္ဘာ ပတ်လုံး တည်တော်မူပါစေဘုရားလို့ ဆုတောင်းပတ္ထနာ ပြုကာ ရှိခိုးဦးချလိုက်တော့ မြတ်စွာဘုရားက -

န ခေါ ဂေါတမိ တထာဂတာ ဝေ ဝန္ရိတဗ္ဗာ။

ဂေါတမီ = မိထွေးတော်ဂေါတမီ၊ တထာဂတာ = ဘုရားရှင်တို့ကို၊ ဧဝံ = ဤသို့၊ န ခေါ ဝန္ဓိတဗွာ = ရှိမခိုးအပ်ကုန်။ ငါဘုရားကို ဒီလို ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ရှိမခိုးအပ်ဘူးတဲ့။ မြတ်စွာဘုရား တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလား ... မတည်နိုင်ပါဘုရား၊ မတည်နိုင်ဘူး။

"ဒါဖြင့် ဘယ်လိုရှိခိုးရပါမလဲဘုရား"လို့ မိထွေး တော်ဂေါတမီက လျှောက်ထားတဲ့အတွက်ကြောင့် –

အာရခ္မဝီရိယေ ပဟိတတ္တေ၊ နိစ္စံ ဒင္မပရက္ကမေ သမဂ္ဂေ သာဝကေ ပဿ၊ သော ဗုဒ္ဓါန ဝန္ဒနာ။ (သံ၊ ဋ္ဌ–၂/၄၇)

ပဟိတတ္တေ = နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ **အာရခွဝီရိယေ** = ကြိုးကြိုးစားစား အားထုတ်နေကြသော၊ **ဒဋ္ဌပရက္ကမေ** = မြိမြံစွာ အားထုတ်နေကြသော၊ အဆင့်ဆင့် တိုးတက်အောင် အားထုတ်နေကြကုန်သော၊ **သမဂ္ဂေ** = ညီညွှတ်ကုန်သော၊

သာဝကေ = တပည့်သားသာဝကတို့ကို၊ ပဿ = ဖူးမြင်ပါလော့၊ သော = ဤမပြတ်မလပ် ရှုမှတ်နေသော သာဝကတို့ကို ဖူးမြင်ခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ = ဘုရားရှင်တို့ကို၊ ဝန္ဒနာ = ရှိခိုးခြင်းမည်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရဏာရေ့သွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ငါဘုရားကို အမြဲမပြတ် ဖူးမြင်ချင်တယ်၊ ဘုရား ရှင်တို့ကို အမြဲမပြတ် ဖူးမြင်ချင်ပါတယ် ဆိုလို့ရိုရင်တော့ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိပြီးတော့ မပြတ်မလပ် ရှုမှတ်နေတဲ့ တပည့်သား သာဝကတွေ၊ ယောဂီတွေကို ပဲ ရှိခိုးပါတဲ့။ အဲဒါဟာ ငါဘုရားကို ရှိခိုးရာရောက်တယ်၊ ဘုရားရှင်တို့ကို ရှိခိုးရာရောက်တယ်။

မြတ်စွာဘုရားနဲ့ တန်းတူ မထားပေးလိုက်ပါဘူး လား ... တန်းတူ ထားပေးလိုက်ပါတယ်ဘုရား။ အလို ကျလို့လား၊ အလိုမကျလို့လား ... အလိုကျလို့ပါဘုရား။ အလိုကျလွန်းလို့တဲ့။ တရားနာပရိသတ်များ သဘောတွေ

ပေါက်ပြီးတော့ ကိုယ်အားဉာဏ်အား စွမ်းအားရှိသလောက် အားမထုတ်နေကြရပါဘူးလား ... အားထုတ်နေကြရပါ တယ်ဘုရား။ အဲဒီပူဇော်ခြင်းကတော့ မြတ်စွာဘုရားကို အကောင်းဆုံး ပူဇော်ခြင်းပါပဲ။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူခါနီးမှာ မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တော၌ မြောက်ဘက် သို့ ခေါင်းလှည့်ပြီးတော့ ခင်းထားအပ်တဲ့ ညောင်စောင်း ပေါ်မှာ လဲလျောင်းကာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူခါနီးတွင် နောက်ဆုံးမှာကြားခဲ့တဲ့ အမှာစကားမှာ -

"ဟန္ဒ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ လို့ နောက်ဆုံး မှာကြားသွားပါတယ်။

ဘိက္ခဝေ = သံသရာဘေး လာမည့်ရေးကို မျှော်တွေးထောက်ဆ သိမြင်ကြတဲ့ အိုချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဟန္ဒ = တိုက်တွန်းပါ၏။ ဒါနိ ဣဒါနိ = ယခုအခါ၌၊ ဝေါ = သင်တို့အား၊ အာမန္တယာမိ = သိစေအံ့။ သင်္ခါရာ = သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ယသ္မာ = အကြင့်ကြောင့်၊

ဝယဓမ္မာ = ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တသ္မာ = ထို့ကြောင့်၊ အပ္ပမာဒေန = မမေ့မလျော့သော သတိ တရားဖြင့်၊ သမ္မာဒေထ = ပြီးပြည့်စုံအောင် အားထုတ် ကြလေကုန်လော့။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာရှေ့သွား ပညာအား ဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ... သင်္ခါရတရားမှန်သမျှ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဒါကြောင့်မို့လို့ မမေ့ မလျော့သော သတိတရားဖြင့် ကြိုးစားပြီးတော့ အားထုတ် နေကြ၊ မမေ့မလျှော့ အားထုတ်နေကြလို့ မှာကြားပါတယ်။ မေ့တတ်လို့လား၊ မမေ့တတ်လို့လား ... မေ့တတ်လို့ပါ ဘုရား။ မေ့တတ်လွန်းလို့တဲ့။

မေ့တာတွေကတော့ အများကြီးပါပဲ။ ကျေးဇူး တော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အကုန်လုံး ခြုံမိအောင် မေ့ခြင်း ၃–မျိုးကို မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။ အမေ့ ကြီးမေ့နေတာရယ်၊ အသင့်အတင့် မေ့နေတာရယ်၊ မမေ့

သင့်တာကို မေ့နေတာရယ်လို့ မေ့ခြင်းဘယ်နှမျိုးပါလဲ ... ၃-မျိုးပါဘုရား။

အမေ့ကြီးမေ့နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ် တွေလဲဆိုတော့ ဒုစရိုက်အမှုတွေ ပြုလုပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေပါပဲ။ လောကရေးရာ စီးပွားရေးကြီးပွားရေးက သိပ်အရေးကြီးတဲ့အတွက်ကြောင့်၊ အထက်တန်းကျကျ နေထိုင်ချင်ကြတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒုစရိုက်မှုတွေလည်း မရောင်နိုင်တော့ဘူး။ ဒုစရိုက်မှုတွေနဲ့ အသက်မွေးပြီးတော့ နေကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ အမေ့ကြီးမေ့နေကြတာ ဖြစ်တယ်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဒီဘဝက ကွယ်လွန်သွားရင် ဘယ်များရောက်သွားကြမလဲ ... အပါယ်ငရဲသို့ ရောက် သွားပါမယ်ဘုရား။ အပါယ်သံသရာသို့ မြုပ်ကျသွားလိမ့် မယ်။ အဲဒီမေ့ခြင်းမျိုးတော့ တရားနာပရိသတ်များ မမေ့ ကြပါဘူး။ ဒုစရိုက်မှုတွေ အလွန်ကြောက်ကြပါတယ်။ အဲဒီမေ့ခြင်းမှ လွတ်မြောက်နေတယ်လို့ သိရလို့ ဝမ်းမသာရပါဘူးလား ... ဝမ်းသာရပါတယ်ဘုရား။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဒုစရိုက်သာ၊ ပြုလုပ်ကာ၊ နေတာမေ့သည်မည်။

လောကရေးရာ စီးပွားရေးကြီးပွားရေးက သိပ် အရေးကြီးတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဒုစရိုက်မှုတွေလည်း မရောင်နိုင်တော့ဘူး၊ ပြုလုပ်ပြီးတော့ နေကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အမေ့ကြီးမေ့နေတာပါပဲ။

နောက် ဒုတိယမေ့ခြင်းကတော့ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေမှာ စိတ်ကညွှတ်တာ များနေတယ်။ အဆင်းကောင်းကောင်း၊ အနံ့ကောင်းကောင်း၊ အသံ ကောင်းကောင်း၊ အရသာကောင်းကောင်း၊ အတွေ့အထိ ကောင်းကောင်း၊ အိမ်ရာတိုက်တာကောင်းကောင်း၊ မော်တော်ကား ယာဉ်ရထား ကောင်းကောင်းတွေနဲ့ မိသားစု ပျော်ပျော်ပါးပါး အာရုံငါးပါးကို ခံစားဖို့ရာသာ စိတ်ကညွှတ်တာ များနေတယ် ဆိုလို့ရှိရင်လည်း အဲဒါ လည်း မေ့ခြင်းတစ်မျိုးပဲတဲ့။

အဲဒီမေ့ခြင်းကတော့ တရားနာပရိသတ်များနဲ့ လည်း နည်းနည်း မစပ်နေပါဘူးလား ... စပ်နေပါတယ်

ဘုရား။ သတိမထားရပါဘူးလား ... သတိထားရပါမယ် ဘုရား။ ဟိုဘက် လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေမှာ စိတ်တွေများသွားရင် ဒီဘက် လောကုတ္တရာအာရုံ တရားဓမ္မအာရုံတွေမှာ မနည်းသွားတတ်ပါဘူးလား ... နည်းသွားတတ်ပါတယ်ဘုရား။ နည်းသွားရင် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဒုတိယဘဝစသည်မှာ ဘဝသံသရာ၌ မနစ်မြုပ်သွားနိုင် ပါဘူးလား ... နစ်မြုပ်သွားနိုင်ပါတယ်ဘုရား။ နစ်မြုပ် သွားနိုင်ပေတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ကာမဂုဏ်မှာ၊ စိတ်ညွှတ်ကာ၊ နေတာမေ့သည်မည်။

လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေမှာ စိတ်ညွှတ် တာ များနေလို့ရှိရင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်း မေ့နေတာပဲတဲ့။ တရားနာပရိသတ်များလည်း ဒီမေ့ခြင်းမျိုးမှလည်း လွတ်အောင် အချိန်ရသမျှ သတိပတ္ဆာန်ဝိပဿနာတရား တွေ အားမထုတ်နေရပါဘူးလား ... အားထုတ်နေရ ပါတယ်ဘုရား။ အားထုတ်နေရတယ်။

မမေ့သင့်တာကို မေ့တယ်ဆိုတာကတော့ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ပင်လျှင်၊ အားထုတ်ပြီးတဲ့ ယောဂီဟောင်းကြီးများသည် ပင်လျှင် တစ်ခါတစ်ခါ မေ့ပြီးတော့ အမှတ်တွေလွှတ် ပြီးတော့ နေမိတတ်ပါတယ်။

အဲဒီမေ့ခြင်းကတော့ အပါယ်သံသရာသို့ မကျ နိုင်ပါဘူး။ အမှတ်တွေကျဲလို့ တရားအတက်နှေး၊ တရား ထူးတရားမြတ်ရတာ နှေးသွားတတ်ပါတယ်။ တရားနာ ပရိသတ်များ တရားနှေးချင်ပါရဲ့လား ... မနှေးချင်ပါဘုရား။ မနှေးချင်လို့ရှိရင် မပြတ်မလပ် ရှုမှတ်နေရမှာပဲ။ ယောဂီ ဟောင်းကြီးများလည်း အမှတ်သတိတွေ အမြဲတမ်း မကပ်နေရပါဘူးလား ... အမြဲတမ်း ကပ်နေရပါတယ် ဘုရား။ အမြဲတမ်း သတိကပ်ထားရပါမယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား ကြီးက ရိပ်သာဖွင့်ကာစမှာ ယောဂီဟောင်းတွေ လာ ကန်တော့တဲ့အခါ မေးလေ့ရှိတယ်။ ယောဂီ ... အမှတ် တွေ ကပ်လို့ရပလား၊ အထွေထွေ အသေးစိတ်အမှတ်တွေ

ကပ်လို့ရရဲ့လားလို့ မေးလေ့ရှိတယ်တဲ့။ မေးတော့ ယောဂီ တွေက တော်တော်နဲ့ မဖြေနိုင်ဘူးတဲ့။ ဖြေရမှာ ခက် နေတယ်တဲ့။

ကပ်လို့ရပါတယ်လို့ လျှောက်ထားပြန်တော့ လည်း ဆရားတော်ဘုရားကြီးကို လိမ်ရာရောက်မှာဖြစ် တယ်။ မရဘူးဆိုပြန်တော့လည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး အလိုကျ မဖြစ်ဘူးဆိုတော့ ဖြေရတာ လွယ်ပါသလား၊ ခက်ပါသလား ... ခက်ပါတယ်ဘုရား။

တော်တော်နဲ့ မဖြေနိုင်ဘူး၊ မဖြေနိုင်သဖြင့် နောက်တော့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မမေးတော့ပေ ဘူး။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အင်မတန်ပဲ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေကို သနားကြင်နာတဲ့စိတ် ရှိပါတယ်။ မေတ္တာ ကရဏာ သိပ်ကြီးမားတယ်၊ ဖြေရခက်နေတော့ မေးပါ သေးရဲ့လား ... မမေးတော့ပါဘုရား။

သခွမ္မရံသီလည်း မေးပါသေးရဲ့လား ... မမေး တော့ပါဘုရား။ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး နည်းကို ပဲ လိုက်ရမည်ဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မေးမှပဲ ကောင်းမယ်

ထင်တယ်၊ ကောင်းပါ့မလား ... မေးဖို့ ကောင်းပါတယ် ဘုရား။ ဒီတော့မှ အမှတ်တွေစိပ်စိပ် မှတ်နိုင်မည် ဖြစ် ပေတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဘာဝနာမှာ၊ စိတ်လွှတ်ကာ၊ နေတာမေ့သည်မည်။

ဒီမေ့ခြင်းမျိုးလည်း မမေ့ရအောင် တရားနာ ပရိသတ်များ အထူးသတိထားပြီးတော့ ရှုမှတ်ပွားများ နေကြရပါတယ်။ "မမေ့ကြနဲ့၊ မမေ့ကြနဲ့၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေကြ"လို့ မှာတော်မူတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကလည်း သာမန် ဒါန သီလ သမထကုသိုလ်တွေ ပြည့်စုံပြီးတော့ လူ့စည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ် ဗြဟ္မာစည်းစိမ်တွေ ခံစားစံစား ဖို့ရာ "မမေ့ကြနဲ့၊ မမေ့ကြနဲ့ လို့ ဒီလိုမှာတော်မူလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်တော့ မဟုတ်ပေဘူး။

အခုတရားနာပရိသတ်များ ကျင့်ကြံအားထုတ် နေကြတဲ့ အပါယ်သံသရာမှ လွတ်မြောက်ပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်သွားစေနိုင်တဲ့၊ အလုံးစုံသော ဒုက္ခတွေမှ လွတ်မြောက်ပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့

ရောက်သွားစေနိုင်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရားတွေ ပွားများအားထုတ်မှုကို "မမေ့ကြနဲ့၊ မမေ့ကြနဲ့ လို့ မှာတော်မူလိုရင်းပါပဲ။

အဲဒီလို "မမေ့ကြနဲ့၊ မမေ့ကြနဲ့"ဟု မှာကြား တော်မူသည့် အပ္ပမာဒတရား၌ မြတ်စွာဘုရား (၄၅)ဝါ ပတ်လုံး ဟောကြားခဲ့သည့် တရားတော်တွေ အကုန်လုံး အကျုံးဝင်သွားပါတယ်လို့ အဋ္ဌကထာဆရာများ ဖွင့်ပြ ပါတယ်။

မမေ့ဘဲနဲ့ မပြတ်မလပ် ရှုမှတ်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် မြတ်စွာဘုရား (၄၅)ဝါပတ်လုံး ဟောကြားခဲ့သည့် တရားတွေကို ကျင့်သုံးပြီးသားပဲ ဖြစ်နေပေတယ်။ ဒီတော့ ဝိပဿနာတရား မမေ့မလျော့ ရှုမှတ်နေရတာ အကျိုး မများပါဘူးလား ... အကျိုးများပါတယ်ဘုရား။

မြတ်စွာဘုရား (၄၅)ဝါပတ်လုံး ဟောကြားတော် မူခဲ့သည့် တရားတော်များသည် အဲဒီ မမေ့မလျော့ ရှမှတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အကုန်လုံး ကျင့်သုံးပြီးသား ဖြစ်နေတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာများက

ဖွင့်ပြကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် မမေ့မလျော့ တရားနာ ပရိသတ်များ စွမ်းနိုင်သမျှ သတိကပ်ပြီးတော့ မရှုမှတ် နေရပါဘူးလား ... ရှုမှတ်နေရပါတယ်ဘုရား။ (မဟာဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ-၁ဂ၅)

ဆောင်ပုဒ်။ ။ လေးဆယ့်ငါးဝါ၊ ရှည်မြင့်ကြာ၊ ပေးလာသြဝါဒ။ အပ္ပမာဒမှာ၊ အကုန်သာ၊ ထည့်ကာမိန့်ကြားသည်။

(၄၅)ဝါပတ်လုံး ဟောကြားခဲ့သည့်၊ မိန့်ကြားခဲ့ သည့် ဩဝါဒမှန်သမျှသည် အပ္ပမာဒမှာ အကုန်ပါဝင် သွားတယ်။ မမေ့မလျော့ သတိကပ်ပြီးတော့ ရှုမှတ်၍ နေသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား (၄၅)ဝါပတ်လုံး ဟောကြားခဲ့သည့် တရားတော်တွေကို ကျင့်သုံးပြီးသား ဖြစ်နေတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ရောက်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် တရားနာပရိသတ်များ စွမ်းနိုင်သမျှ ကိုယ်အားဉာဏ်အားရှိသမျှ ရှုမှတ်ပြီးတော့ နေကြရပါ တယ်။ အမှတ်သတိနဲ့ ပူဇော်ခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး

ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဗုဒ္ဓနေ့ ကဆုန်လပြည့်နေ့မှာလည်း ပူဇော်ကြရတာ ဖြစ်ပေတယ်။ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံ သွားပါပြီ။

ဤကဲ့သို့ ယနေ့ယခုအခါ၌ ကဆုန်လပြည့်နေ့ သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအလောင်းတော် နိယတဗျာဒိတ် ခံယူ တော်မူသော နေ့လည်းဖြစ်တယ်၊ မွေးဖွားတော်မူသော နေ့လည်းဖြစ်တယ်၊ တုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော နေ့လည်းဖြစ်တယ်၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော နေ့လည်းဖြစ်တယ်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူသွားသော နေ့လည်းဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို နာကြားရသဖြင့် နာကြားရသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ပွားများအား ထုတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တ အပ်သော တရားထူးတရားမြတ်တို့ကို၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လွယ်ကူသော အကျင့်ဖြင့် လျင်မြန်စွာဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက်ပြု နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဆရာတော်ဘုရား ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်စုံရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

www.dhammadownload.com

ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့အကြောင်း ၄၉

အရပ်ဆယ်မျက်နှာနေ၊ အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ၊ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲ ကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့်၊ မိမိတို့ခန္ဓာဝန်ကို၊ ရွက် ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

သင္ဓမ္မရံသီရိပ်သာဆရာတော်